

Puheenjohtaja
Jarkko Eloranta
SAK

PUHE
24.5.2018

SAK:n edustajiston kokous, Kiljava

Hyvät edustajiston jäsenet, ammattiyhdistystoverit!

Sosiaaliturvan uudistaminen on noussut taas keskustelun keskiöön ja on taatusti eduskuntavaalien tärkeimpiä keskusteluteemoja. Esillä on ollut erilaisia malleja pääsääntöisesti perusturvan uudistamisesta.

Sosiaaliturvajärjestelmämme on perusteeltaan hyvä, mutta siitä on tullut vuosien saatossa monimutkaista. Järjestelmää onkin tarpeen yksinkertaistaa. Samalla kun sosiaaliturvaan tehdään tarpeellisia korjauksia, on huolehdittava hyvinvointimallimme toisesta tärkeästä puolesta eli hyvinvointipalveluista. Syrjäytymistä torjutaan parhaiten palveluiden ja toimeentuloturvan yhteydellä.

Samalla on huolehdittava siitä, että myös palkansaajien sosiaaliturva pysyy kohtuullisella tasolla. Ansiosidonnainen sosiaaliturvajärjestelmä tulee apuun, kun työnteko estyy. Ansioturvalla on suuri merkitys köyhyiden vähentämisessä.

Keskustelu perustulosta on siirtynyt selvästi perusturvan uudistamiseen ja monien etuuksien niputtamiseen yhdeksi kokonaisuudeksi. Syyperusteisuutta on pidetty lähes kaikissa malleissa lähtökohtana uudistamiselle. SAK:kin pitää syyperusteisuutta tärkeänä lähtökohtana sosiaaliturvan uudistamisessa.

Aktiivimalli on osoitus siitä, kuinka sosiaaliturvan kehittämisessä voidaan mennä myös vikaan. Ensimmäisten kuukausien aikana paljastui konkreettisesti se, mistä mallin vastustamisen yhteydessä olemme varoittaneet. Yli puolet työttömistä kärsii työttömyysturvansa leikkaamisesta.

Työttömyyskassoista kerättyjen tietojen mukaisesti alakohtaiset erot myös todella näkyvät. Heikoin tilanne näyttäisi olevan teollisuuden eri aloilla, kuljetuksessa sekä julkisten- ja hyvinvointialojen työttömillä. Ansiopäivärahaa saavien osalta aktiivisuusehto täyttyy usein työkeikkojen kautta. Palveluita on tarjolla pääosin vasta pitkittyneen työttömyyden jälkeen.

Hyvät kuulijat!

Ansiosidonnainen työttömyysturva on jälleen kerran mielenkiinnon kohteena. Sosiaali- ja terveysministeri Pirkko Mattila on käynnistänyt selvityksen siitä, pitäisikö ansioturva ulottaa kaikille. Selvityshenkilöksi nimetyn Mauri Kotamäen tehtävänä on arvioida nykyjärjestelmää ja sen kehittämistarpeita lokakuun loppuun mennessä. Työttömyysturvan lisäksi myös työttömyyskassajärjestelmä on tässä yhteydessä jälleen suurennuslasin alla. Tämä antaa meille lisäpotkua arvioida itse, mihin suuntaan haluamme kehitystä ohjata.

Työttömyysturvan lisäksi myös työttömien palvelut ovat myllerryksessä eikä suunta näytä kovin valoisalta. Maakuntauudistuksessa markkinoiden roolia halutaan kasvattaa ja yksityiselle sektorilla antaa työllisyyspalveluiden vetovastuu.

Huolenamme on työttömien palveluiden pirstaloituminen ja heikompien jääminen ulkopuolelle.

SAK:ssa on käynnissä tänä vuonna työttömyysturvan kehittämishanke, jossa arvioidaan työttömyyskassajärjestelmän kehittämistarpeita sekä millaisia palveluja SAK ja liitot voisivat tulevaisuudessa tarjota jäsenten työn haun tukemiseen. Lisäksi hankkeessa tehdään ehdotuksia työttömyysturvan uudistamiseksi. Aihetta syvennetään ensi syksyn aikana vielä Mahdollisuuksien aika- hankkeessa, kun teemana on keikkatyöntekijän toimeentulo.

Selvää on, että esimerkiksi soviteltu päiväraha tarvitsee uudistamista, niin että keikkatyön vastaanottaminen ei romuta toimeentuloa kuukausiksi.

Hyvät edustajiston jäsenet!

Maan hallitus päätti kehysriihessä käynnistää kolmikantaisen työryhmätyön toimenpiteistä, joilla parannetaan ikääntyneiden työllisyyttä edistämällä työssä pysymistä ja työttömien uudelleen työllistymistä. SAK on mukana tässä työssä.

Ikääntyvien työllisyyden edistäminen on moni tavoin tärkeää. Korkea työllisyysaste mahdollistaa hyvinvointimallimme ylläpitämisen ja kehittämisen. Työhistorialla on suuri vaikutus myös henkilön eläketurvan suuruuteen. Samalla on tunnistettava, että työttömäksi jääneen ikääntyneen mahdollisuus löytää uutta työtä on edelleen vaikea. Myös aktiivimallista on tullut pysyvä leikkaus ikääntyville.

Työttömyyskassoista saadun palautteen mukaan juuri kukaan ikääntyvistä työttömistä ei ole päässyt palveluiden piiriin. Onkin tärkeää turvata ikääntyvien työttömien toimeentulo tilanteissa, joissa uutta työtä ei löydy.

Työttömyysturvan lisäpäivistä tullaan tekemään selvitys ensi vuoden toukokuun loppuun mennessä. Eläkesopimuksessa on näin sovittu ja siitä on syytä pitää kiinni. Ikääntyneille työttömille pitää olla tarjolla työtä tai palveluita niin, että he voivat säilyttää työttömyysturvansa tai hankkia elantonsa työllä.

Ensimmäiset arviot aktiivimallista kertovat, että kovimmin leikkaukset kohdistuvat yli 55-vuotiaisiin ja miehiin. Jos heidän tilanteensa paljastuu niin heikoksi kuin nyt näistä signaaleista voi päätellä, lisäpäiväoikeuden heikennyksiä on erittäin vaikea perustella saati hyväksyä.

Tälläkin hetkellä yli kymmenentuhatta ihmistä on lisäpäivillä eikä määrä ole dramaattisesti vähentynyt viime vuosina, vaikka työttömyys on muuten alentunut. Samoin on muistettava, että työttömyysturva on tänä päivänä toisenlainen kuin eläkesopimusta solmittaessa. Siihen on kohdistettu leikkauksia, joista silloin ei ollut tietoaakaan. Siksikin työttömyysturvan lisäpäivien tulevaisuutta on punnittava erityisen tarkasti ja huolella.

Ikääntyneitä työttömiä ei saa jättää vaille turvaa. Heitä ei saa heittää toimeentulokuiluun, vaan heidän säällisestä toimeentulostaan on pidettävä huolta lisäpäivät säilyttämällä.

Lisäpäiväläisistä suuri joukko on teollisuudesta. Se kertoo rakennemuutoksesta, se kertoo tavasta siivota ikääntyneet ulos organisaatiosta, kun siihen avautuu mahdollisuus. Se kertoo myös siitä, että työssä oppimiseen ja työuran aikaiseen osaamisen kehittämiseen on satsattava nykyistä enemmän. Osaamisen kehittäminen parantaa paitsi yksilön työkykyä, työviihtyvyyttä ja tuloksellisuutta, myös hänen työmarkkinakelpoisuuttaan siinä tilanteessa, kun työt syystä tai toisesta loppuvat.

Hyvät SAK:laiset!

Edessämme on suuri haaste. Työiässä on yli puoli miljoonaa ihmistä, joilla ei ole toisen asteen tutkintoa. Heidän työuransa jää lyhyeksi, työllisyysasteensa matalaksi ja eläke pieneksi. He kohtaavat usein työttömyyden, koska ikääntyneen kouluttamattoman työllistymismahdollisuudet ovat kertakaikkisen heikot. Tähän on saatava muutos.

Työpaikoilla koulutus kasaantuu hyvän koulutuksen saaneille ja hyvässä asemassa oleville. Erot ihmisten välillä siis kasvavat työuran aikana, eivätkä suinkaan pieneen. Tämä ei voi jatkua näin.

Työelämän muutos digitalisaatioineen ja robotisaatioineen tulee edelleen nostamaan osaamisvaatimuksia ja jatkuvan oppimisen merkitystä. On vakavasti harkittava uusia toimia, joilla niin sanottu kolmen päivän koulutusoikeus saadaan oikeasti toiminaan siten, että jokainen työntekijä saa oikeuden ja mahdollisuuden päivittää ja kehittää osaamistaan joka vuosi vähintään tuon kolmen päivän verran. Se on työntekijöiden etu, se on yritysten etu ja se on yhteiskunnan etu. Todellinen win-win-win tilanne, joka pitäisi realisoida nopeasti.

Toisekseen työnantajan vastuuta muutosturvasta on kasvatettava. Totesin jo vappuna, että tuotannollis-taloudellista perusteilla irtisanottujen muutosturvaa on pidennettävä ja se on sijoitettava pääsääntöisesti irtisanomisaikaan. Muutosturvaa ei myöskään pitäisi voida vaihtaa vain rahalliseen korvaukseen, vaan koulutuksen, valmennuksen ja palvelujen tulisi olla aina ensisijainen ja kannustavampi vaihtoehto.

Muutosturvan kesto on kasvatettava aluksi kahteen kuukauteen ja se on ulotettava nykyistä pienempiin yrityksiin. Sen piiriin on päästävä nykyistä lyhyemmällä työhistorialla. Sen keinovalikoimaa on laajennettava myös siihen, että muutosturvarahaa voidaan käyttää työntekijän uuden työpaikan palkkakustannusten maksamiseen. Luodaan siis työpaikkojen väliin eräänlainen saattaen vaihtamisen malli.

Muutosturvan kehittämisestä ja parantamisesta hyötyvät kaikki työntekijät, mutta erityistä hyötyä siitä on nyt heikoimmassa työmarkkina-asemassa oleville. Muutosturvan kehittämisestä hyötyy myös elinkeinoelämä, kun työmarkkinoiden toiminta tehostuu.

Osaamisen ja muutosturvan kehittämisestä on hyötyä laajasti. Siksi on outoa, jos nämä asiat eivät etene. Ja on sanottava ääneen myös se, että työnantajien on otettava enemmän vastuuta tekemisistään eli ihmisten irtisanomisesta. Se nyt vaan on reilua ja oikeudenmukaista.

Hyvät kuulijat!

Suomi tarvitsee osaavaa ja kansainvälistä työvoimaa, innovatiivisia kasvuyrittäjiä sekä huippu-osaajia. Lähtökohdana tulee olla, että kotimaiseen ja ulkomaiseen työvoimaan sovelletaan samoja työehtoja Suomessa.

Hyvät ammattiyhdistystoverit!

Mikään ei estä laittamasta työelämän valvontaa kuntoon.

Mikään ei estä alipalkkauksen rangaistavuutta.

Mikään ei estä lisäämästä työsuojelutarkastajien määrää ja oikeuksia.

Valtion tuottavuusohjelma on vähentänyt työsuojelutarkastajien määrää jo vuosia. Tarkastajien havaitsemia väärinkäytöksiä – esimerkiksi alipalkkausta, työaikamääräysten räikeitä rikkomisia – poliisi ei edes tutki. Työelämässä tapahtuvat rikkeet ovat vähäpätöisempi kuin polkupyörävarkaus, eivätkä ne poliisia kiinnosta. Siksi työsuojelutarkastajille on annettava valtuudet määrätä tuntuvia hallinnollisia maksuja, kun he havaitsevat säädösten laiminlyöntejä ja rikkomuksia.

Mikään ei estä tiukentamasta tilaajavastuulakia niin, että pääurakoitsija vastaa koko alihankintaketjun velvoitteista, niin veroista, maksuista kuin työehtojen noudattamisesta. Samalla moni ketjutuksen aiheuttama työn laadun ongelmakin katoaisi.

Mikään ei estä muuttamasta luottamusmiesten tiedonsaantioikeutta ulkopuolisesta työvoimasta, heidän palkastaan ja työsuhteiden ehdoista. Eikä mikään estä parantamasta luottamusmiesten oikeutta puuttua väärinkäyttöihin ja epäilyihin ulkopuolisen työvoiman ehdoissa ja käytössä.

Mikään ei estä muuttamasta tuotannollista ja taloudellisista syistä tapahtuvien irtisanomisten perusteita siten, että oman työvoiman irtisanominen ja sen korvaaminen vuokratyövoimalla ei olisi jatkossa enää mahdollista.

Euroopan ulkopuolisen työvoiman vapauttaminen saatavuusharkinnasta nousi julkiseen keskusteluun. Sen sanotaan estävän ulkomaisen työvoiman Suomeen tuloa ja karkottavan huippuosaajat maastamme. Tosiasia on, että saatavuusharkinta ei huippuosaajia koske, eikä saatavuusharkintaprosessi kestä kuin pari viikkoa, kun taas varsinainen työlupaprosessi kestää kuukausia ja pahimmillaan lähes vuoden.

On sanottu että, saatavuusharkinnan poistaminen lisäisi työperäistä maahanmuuttoa muutamilla tuhansilla vuodessa? Onko niin, että näitä muutamaa tuhatta työntekijää ei Suomesta jo löydy. Maasta, jossa on lähes kolmesataatuhatta työtöntä ja maasta, jossa työllisyysaste on rapiat 70 prosenttia.

Maahanmuuttajien työllisyysaste on vielä tätä huomattavasti alhaisempi. Olisiko mitenkään ajateltavissa, että kouluttamalla, uudistamalla perhevapaat, kannustamalla ja tarjoamalla kunnon työtä reiluilla ehdoilla ja elämiseen riittävällä palkalla tekijöitä löytyisi? Uskon, että aika moneen työhön tekijä kyllä löytyy, jos vain halutaan.

Huippuosaajien puutetta ja heidän vaikeaa saamistaan Suomeen ei voi saatavuusharkinnan piikkiin laittaa. Siitä vain näyttää tulleen olkiukko, joka poltetaan aina uudestaan ja uudestaan. Olisiko katse kuitenkin käännettävä muihin, todellisiin asioihin, kuten yhteiskunnan ilmapiirin ja asenteisiin. Euroopan perusoikeusvirasto teki viime vuonna tutkimusta eri Euroopan maiden suvaitsevaisuudesta. Suomi oli vertailun toiseksi syrjivin maa ennen Luxemburgia.

Ja mistä johtuu, että Suomessa opiskelevista ulkomaalaisista tutkinto-opiskelijoista yli puolet suunnittelee jäävänsä Suomeen, mutta työpaikkaa he eivät täältä saa. Elinkeinoelämällä onkin tässä näytön paikka rekrytoida nämä maassa jo olevat osaajat töihin, eikä vain haikailla lisää uusia työnhakijoita.

Hyvät edustajiston jäsenet!

Kokeilukulttuuri on päivän sana, joten ehdotankin, että kokeilemme edellä esitettyjä toimenpiteitä ja arvioidaan sitten muutostarpeet.

Nykyinen kokeilukulttuuri on rakennettu niin päin, että heikennetään työntekijöiden, työttömien, sairaiden tai hoivan tarpeessa olevien asemaa ja sitten mahdollisesti tehdään parannuksia tai joitain sellaisiksi kutsuttuja toimia.

Tämä hallitus on varsinkin tässä toimintamallissa kunnostautunut. Mietitään vaikkapa aktiivimallia. Kaikki ongelmat, puutteet ja heikkoudet olivat tiedossa, mutta laki vietiin eteenpäin siitä huolimatta. Ja nyt sitä paikkaillaan purukumipaikoilla.

Mietitäänpä sote-uudistusta. Kukaan ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan kustannuksille, asiakasmaksuille, palvelujen saatavuudelle, sote-palvelujen markkinoiden toiminnalle, palvelujen laadulle. Siitä huolimatta uudistusta pusketaan eteenpäin, koska maakuntahallinto ja valinnanvapaus ovat ainoat tavoitteet, jotka hallituspuolueet haluavat varmistaa.

Mietitäänpä maakunta-uudistusta ja siihen liittyvää kasvupalvelu-uudistusta. Työttömien palvelut ollaan viemässä markkinoilla ja verkkoon. Julkinen valta vetäytyy ja palveluprosessin omistajuus on siirtymässä yksityisille toimijoille. Työttömän on aina vain vaikeampaa selviytyä monimutkaisesta etuus- ja palveluprosessista.

Mietitäänpä hallituksen kehysriihen työelämäavauksia, henkilöperusteisten irtisanomisten helpottamista alle 20 hengen yrityksissä ja nuorten alle 30-vuotiaiden yli 3 kuukautta työttömänä olleiden perusteettomien määräaikaisten työsuhteiden sallimista. Työllisyydellä näitä perustellaan, mutta vaikutuksia voi vain arvailla.

Hallituksen kokeilukulttuuri on vaarallista kokeilua ihmisten työllä, toimeentulolla, tulevaisuudella ja terveydellä. Nämä ihmiskokeet on pantava poikki ja käännettävä politiikan tekeminen ihmisten suuntaan. Suuntaan joka parantaa heidän toimeentuloaan, työtään, turvallisuuttaan, terveyttään ja tulevaisuuden uskoa.

Hyvät edustajiston jäsenet!

Työmarkkinakierros on päättymäisillään. Vartijoiden sopimus on vielä neuvottelun alla, mutta pääosin SAKlaiset ovat saaneet uudet työehtosopimukset.

Ensimmäisiä arvioita kierroksesta voi jo tehdä. Ensinnäkin kierros oli varsin pitkä syyskuusta toukokuun loppupuolelle ja seuraavasta kierroksesta saattaa tulla vielä pidempi kun sopimusten kestot eriytyivät toisistaan. Tämä tietysti asettaa omat haasteensa tulevalle kierrokselle.

Kuluneesta kierroksesta on todettava, että kaikesta monivaiheisuudestaan huolimatta se sujui ilman suuria työtaisteluita. Uhkia oli olemassa ja osa työtaisteluista realisoitukin, mutta mitään massiivista lakko- tai työsulkuualltoa ei nähty ja hyvä niin. Oireellista tietysti oli se, että uhkia oli paljon ja monet sopimukset aikaansaatiin vasta valtakunnansovittelijan toimistolla.

Teollisuusliiton ja Teknologiateollisuuden solmima sopimus avasi kierroksen ja asetti raamit perässä tuleville liitoille. On todettava, että solmitut sopimukset parantavat palkansaajien ostovoimaa, turvaavat suomalaisen tuotannon kustannuskilpailukykyä, parantavat työllisyyttä ja kohentavat julkisen talouden tasapainoa. Lopputulos on siis paljon parempi kuin ennen kierrosta monet pelkäsivät tai povasivat. Jälleen kerran suomalainen ammattiyhdistysliike yhdessä järjestäytyneiden työnantajien kanssa löysi vastuulliset ratkaisut.

Sopiminen tuottaa tulosta, ei aina täydellistä, ei aina täysin omien toiveiden ja odotusten mukaista, mutta toimivaa, pitkäjänteistä ja vastuullista tulosta. Tästä sopimisesta on pidettävä jatkossakin kiinni. Sopiminen ei ole päiväperhon pyrähdystä ja ilmiöiden perässä singahtelua, vaan pitkäjänteistä, toista osapuolta kunnioittavaa ja ymmärtävää toimintaa, jossa luottamus on keskeisessä roolissa.

Opittavaa ja parannettavaa tietysti on aina. Meitä palkansaajia on eniten puhuttanut työnantajapuolen vahva koordinaatio sopimusten kustannusvaikutuksista. Useinhan sopimuskierroksella avaus on luonut niin sanottua yleistä linjaa. Nyt yleinen linja piti käytännössä alusta loppuun ja työnantajien keskinäinen solidaarisuus oli korkealla tasolla. Tätä on kutsuttu EK:n liittojen verivalaksi. Työmarkkinoilla tehtiin niin sanottu työnantajatupo ilman tupon yhteiskuntapoliittista ulottuvuutta. Ja kysymys kuuluu onko meillä tästä opittavaa?

Se, että työnantaja on ja oli hyvin valmistautunut ei tietenkään ole työnantajan vika vaan on sitä työtä mitä heidän pitääkin tehdä. Se, että palkansaajaliitot lähtivät normaalille liittokierrokselle, oli tietysti työtä mitä liittojen pitääkin tehdä, mutta lopputulos ja varsinkin matkan varrella käyty keskustelu osoittaa sen, että hajanainen joukko ei pärjää koordinoitulle joukolle. Tämä on se oppi, jota meidän on syytä pohtia, kun seuraavan kerran neuvottelukierrokselle lähdemme. Yhtenäisinä menestymme ja saamme enemmän ja paremmin asioita aikaan. Kuten vanha afrikkalainen sananlasku sanoo - yksin pääset nopeammin, yhdessä pääset pidemmällä.

Hyvät kuulijat!

Työmarkkinajärjestelmä on selvästi muutoksen tilassa ja muutos on vielä käynnissä. Täsmällisesti ei vielä tämän kierroksen perusteella pysty sanomaan mikä tulee olemaan uusi suomalainen työmarkkinamalli. Se on selvää, että liitot neuvottelevat, mutta mikä on koordinaation rooli, mikä on paikallisen sopimisen ja yritystason rooli, mikä on lainsäädännön rooli ja mikä on aina kulloisenkin hallituksen rooli. Kun muutos on näinkin iso ja vielä hahmottomaton, niin olisi hyvä tarkastella valtakunnansovittelijainstituutiota muutoksen vaatimusten kautta ja ottaen etäisyyttä viimeaikaisiin tapahtumiin.

Selvää on, että instituutio toimii osapuolten luottamuksen varassa. Jos luottamusta ei ole, niin sovittelua ei pysty tekemään. Siksi työmarkkinaosapuolten roolin on oltava vahva sovittelijainstituutiossa, koska heitä varten instituutio on olemassa. On myös arvioitava sitä, että onko nykyinen toimintamalli, käytännössä yhden vakinaisen viranhaltijan malli, toimiva jatkossakin. Yhden viranhaltijan malli tuottaa tiettyä haavoittuvuuden riskiä ja henkilöriskiä sovittelutoimeen. Näitä riskejä olisi ehkä syytä vähentää. Samoin neuvottelutoiminnan kehittyminen ja kehittäminen voi johtaa sovittelutoimen tehtävien uudelleenarviointiin.

Kierros on taakse jäänyttä ja se pitää sisällään aina seuraavan kierroksen siemenet. Mitä kylvää nyt, sitä niittää seuraavaksi, pätee kyllä hyvin työmarkkinoille. Sinänsä Sipilän hallituksen toiminnan erityislaatuista kuvaa se, että suurin riskitekijä ja epävarmuuden tuottaja työmarkkinoilla on ollut hallitus itse omilla päättömillä ja haitallisilla esityksillään.

Kaikesta neuvottelutoiminnan tiimellyksestä huolimatta työmarkkinaosapuolet ovat hoitaneet asiansa sopimalla, mutta hallitus tekee työtään runnomalla ja luomalla oman tulkintansa ja totuutensa jo sovitusta, kuten nähtiin ja koettiin hallituksen toteuttaessa työttömyysturvan aktiivimallin. Aktiivimalli on työttömyysturvan leikkaus, se ei siitä muuksi muutu, eikä laastaroinnilla parane. Hallitus on toiminut alokasmaisesti työmarkkinoilla ja aktiivimallikin on kuin alokkaan asento - se ei korjaamalla parane, on tehtävä kokonaan uusi.

Hallitus kiristi työmarkkinoiden tunnelmaa vielä huhtikuun kehysriihessään. Erityisesti nuorten asettaminen eriarvoiseen asemaan jo lyhyen työttömyyden jälkeen määräaikaisissa työsopimuksessa ja pienten, alle 20 hengen yritysten työntekijöiden henkilöperusteisen irtisanomissuojan heikennys ovat aloitteita, jotka ovat saaneet tunteet taas työmarkkinoilla ja vähän muuallakin kiehahtamaan. Ja syystä. Näitä aloitteita perustellaan työllisyydellä, mutta ne ovat vain luomassa epävarmuutta ja eriarvoisuutta työmarkkinoilla. Ja juuri niitä me emme kaipaa, emmekä tarvitse, emmekä hyväksy.

Meidän viestimme hallitukselle on kirkas. Älkää ikinä tuoko näitä esityksiä eduskuntaan. Älkää ikinä tuoko näitä esityksiä eduskuntaan.

Luotan siihen, että näiden esitysten valmistelussa, jonka pitää olla huolellista kolmikantavalmistelua eikä mitään kaverihengailua, tullaan siihen johtopäätökseen, että esitysten ulos lausutut tavoitteet eivät tule toteutumaan, eivätkä esitykset myöskään läpäise yhdenvertaisuusvaatimuksia. Älkää siis ikinä tuoko näitä esityksiä eduskuntaan.

Hyvä kokousväki!

Hallitus piti sanansa kehysriihessä paikallisessa sopimisessa. Suomen yrittäjiin järjestäytyneet järjestäytymättömät yritykset ovat pitäneet kovaa meteliä saadakseen aikaan lakiin perustuvan ohituskaistan paikalliseen sopimiseen. Kaistan, jossa he röyhkeästi ja piittaamattomasti painaisivat oikealta ohi työehtosopimusten, välittämättä niistä oikeuksista ja velvoitteista joita työehtosopimuksissa on paikalliseen sopimiseen sovittu.

Rusinat pullasta taktiikka ei tällä kertaa tehonnut, hallitus piti sovitusta kiinni ja siitä sille on annettava tunnustus, vaikkakin se hyvitteli kiukuttelevaa yrittäjäjärjestöä älyttömillä työlainsäädäntöesityksillään. Mutta niitä esityksiähän ei eduskuntaan ole syytä tuoda, eikö niin?

Hyvät edustajiston jäsenet!

Vuoden päästä tiedämme millainen uusi eduskuntamme on ja hallitusohjelma neuvottelut ovat varmasti kuumimmillaan. Toista samansieluista hallitusta kuin Sipilän hallitus suomalaiset työmarkkinat eivät kaipaa. Suomi on sopimusyhteiskunta ja sellaisena me haluamme sen myös pitää.

Hyvää kokousta meille kaikille! Kiitos!